dosarul nr.2-2376/2024 /2-24139808-38-2-09122024-1/

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 aprilie 2025 mun. Orhei

Judecătoria Orhei (sediul Central)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veronica Cupcea
grefier Daniela Filip

cu participarea reprezentantului reclamantei, Rusu Aliona, avocatul Dorin Podlisnic, în baza mandatului nr. 1560489 din 01 noiembrie 2024,
în lipsa:
reclamantei Rusu Aliona, născută la *****, număr de identificare *****, cu domiciliul înregistrat r-nul Orhei, satul *****, fiind citată legal,
pârâtului Rusu Mihail, născut la *****, număr de identificare *****, cu domiciliul înregistrat în r-nul Orhei, satul *****, citat legal,

examinând în sediul instanței, în ședință publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Dorin Podlisnic, în interesele reclamantei Rusu Aliona, împotriva pârâtului Rusu Mihail privind permiterea perfectării actelor de identitate românești pentru copiii minori fără acordul tatălui, încuviințarea domicilierii copiilor minori cu mama peste hotarele Republicii Moldova, fără acordul tatălui, și cerința înaintată suplimentar la 24.02.2025, privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copii, stabilită prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 08 iulie 2014, de la suma fixă de 1000 lei lunar, la suma fixă de câte 4000 lei lunar pentru fiecare copil

a constatat

Argumentele acțiunii.

La 09 decembrie 2024, reclamanta Rusu Aliona, reprezentată de avocatul Dorin Podlisnic, a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Rusu Mihail privind permiterea perfectării actelor de identitate românești pentru copiii minori fără acordul tatălui, încuviințarea domicilierii copiilor minori cu mama peste hotarele Republicii Moldova, fără acordul tatălui (f.d. 5-10).

La 18 decembrie 2024 reclamanta Rusu Aliona, reprezentată de avocatul Dorin Podlisnic, a depus o cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat încuviințarea perfectării actelor de identitate a buletinului și pașaportului, permisul de ședere romînesc (acte eliberate de autoritățile din România), a copiilor minori Rusu Mihail, născut la 23.08.2011 și Rusu Emilia născută la 14.01.2014, fără acordul tatălui - Rusu Mihail. Încuviințarea domicilierii copiilor minori Rusu Mihail, născut la 23.08.2011 și Rusu Emilia născută la 14.01.2014, peste hotarele Republicii Moldova, la trai temporar/permanent, în Republica Italiană (f.d.23 – 26).

În motivarea acțiunii avocatul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 08.07.2014 a fost desfăcută căsătoria între Rusu Mihail și Rusu Aloina, înregistrată la 25.12.2012 de către primăria ***** , raionul Orhei, sub nr.16; determinat cu mama Rusu Aliona, locul de trai al copiilor minori, Rusu Mihail a.n.23.08.2011 și Rusu Emilia a.n.14.01.2014.

Dat fiind că în Republica Moldova nu are un loc de muncă, s-a stabilit cu traiul în Italia și dorește ca copiii permanent să fie cu ea, dar pârâtul refuză să-i dea acordul scris pentru domicilierea copiilor peste hotarele Republicii Moldova și pentru perfectării actelor de identitate românești pentru copiii minori.

În drept, reclamanta își întemeiază acțiunea pe prevederile art. 63 Codul familiei, art. 1 din Legea nr.269 din 09.11.1994, art. 30 din Tratatul între Republica Moldova și România cu privire la asistența juridică în materie civilă și penală din 06 iulie 1996.

La 24 februarie 2024 reclamanta Rusu Aliona, reprezentată de avocatul Podlisnic Dorin, a înaintat o pretenție suplimentară, privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori, stabilită prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 8 iulie 2014, de la suma fixă de 1000 lei/lunar, la suma fixă de cîte 4000 lei/lunar pentru fiecare copil (f.d.60 – 63).

În motivarea acestei cerințe avocatul indică că, prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 8 iulie 2014, a fost încasată de la Rusu Mihail, născut la *****, în beneficiul reclamantei Rusu Aliona, pensie pentru întreţinerea copiilor minori Rusu Mihail a.n.23.08.2011 și Rusu Emilia a.n.14.01.2014, în sumă fixă în mărime de 1000 (una mie) lei lunar, pentru fiecare copil, începînd cu 11 februarie 2014 pînă la atingerea majoratului de către copii. La moment această sumă nu astupă nici minimul de existență, dar pentru întreținerea și dezvoltarea armonioasă a copiilor, reieșind și din vârsta lor, urmează a majora cuantumul pensiei de întreținere la suma fixă de cîte 4000 lei/lunar pentru fiecare copil.

În drept, reclamanta își întemeiază cerința pe prevederile art. 74 – 76, 110 Codul familiei, Convenția cu privire la drepturile copilului.

Poziția părților în ședința de judecată.

Interesele părții reclamate au fost reprezentate de avocatul Dorin Podlisnic, care a solicitat admiterea integrală a cerințelor formulate, pe motivele de fapt și de drept indicate în acțiune.

Pîrîtul, fiind citat în mod legal, prin citare publică în ziarul ”Dreptul” și pe portalul Național al Instanțelor de Judecată (f.d. 57-59, 90), deoarece corespondența la domiciliul înregistrat nu o recepționa, fiind restituită instanței cu mențiunea ”plecat” (f.d.51, 52, 88, 89), la ședința de judecată nu s-a prezentat.

Astfel, având în vedere că locul aflării pârâtului nu este cunoscut, instanța a dispus citarea acestuia prin publicitate, în conformitate cu art. 108 din Codul de procedură civilă.

În temeiul art. 206 alin.(3) Cod de procedură civilă, instanța a considerat posibil examinarea cauzei civile în lipsa pîrîtului citat legal.

Aprecierile instanței.

Audiind explicațiile avocatului, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea privind permiterea perfectării actelor de identitate românești pentru copiii minori fără acordul tatălui, încuviințarea domicilierii copiilor

minori cu mama peste hotarele Republicii Moldova, fără acordul tatălui, și a admite parțial cerința reclamantei privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copii, stabilită prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 08 iulie 2014, de la suma fixă de 1000 lei lunar, la suma fixă de câte 4000 lei lunar pentru fiecare copil, din următoarele considerente de fapt și de drept.

În ședința de judecată s-a constatat că părțile în litigiu Rusu Mihail și Rusu Aliona au fost în căsătorie, relație din care au rezultat copiii Rusu Mihai, născut la *****, număr de identificare ***** și Rusu Emilia, născută la 1*****, număr de identificare ***** (f.d. 16, 17). Prin Hotărîrea Judecătoriei Orhei nr. 2-226/2014 din 08 iulie 2014 a fost desfăcută căsătoria între Rusu Mihail și Rusu Aliona, domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu reclamanta (f.d. 14).

Conform art. 60 alin. (1), (2) Codul familiei, părinţii au dreptul şi sunt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

Conform art. 61 alin. (1), (2) Codul familiei, drepturile şi interesele legitime ale copiilor sînt apărate de către părinţii lor. Părinţii sînt reprezentanţii legali ai copiilor lor şi acţionează în numele lor în relaţiile cu toate persoanele fizice şi juridice, inclusiv în autorităţile administraţiei publice şi instanţele judecătoreşti, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale.

Conform art. 1 alin.(4) din Legea cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, nr. 269/09.11.1994, în cazul în care minorul își stabilește domiciliul în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, iar în cazul altor reprezentanţi legali - consimţământul acestora, exprimat prin decizia autorităţii tutelare teritoriale.

Conform art.. 3 alin.(5) din Legea cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, nr. 269/09.11.1994, în cazul în care unul dintre părinţii copilului nu cade de acord asupra stabilirii domiciliului acestuia în străinătate, dezacordul poate fi contestat în instanţa de judecată.

Din documentele traduse în limba română, se atestă că reclamanta este stabilită cu traiul în Italia, dispune de un loc permanent de trai (f.d.97, 98) avînd și un loc de muncă stabil (f.d. 95, 96, 99-107). Partea reclamantă a făcut dovada că pînă la depunerea cererii în judecată a încercat cu pîrîtul să soluționeze amiabil litigiul, însă tentativa a eșuat, deoarece pîrîtul este de negăsit (f.d.11, 12). Faptul că pîrîtul nu încearcă să ia legătură cu reclamanta, instanța o interpretează ca o poziție contrară intereselor copiilor lor comuni.

Reieșind din Legea 269-XIII, ieșirea de pe teritoriul R. Moldova, impune prezența pașaportului, iar în cazul minorilor, pe lîngă pașaport, acesta trebuie să fie însoțit de un reprezentant legal. Totodată Legea 269-XIII stipulează, în cazul în care minorul pleacă să domicilieze în străinătate, este necesar consimțământul exprimat prin declarație ale ambilor părinți.

Deci, la caz, ieșirea copiilor este condiționată de necesitatea perfectării pașapoartelor acestora, a căror părinți sunt în divorț, fiind necesară o declarație în scris a unui

reprezentant legal și consimțământul exprimat al tatălui legalizat notarial că permite plecarea copiilor, cu domicilierea în străinătate. Deci, este în interesul copiilor de a avea acte de identitate.

Materialele cauzei atestă că, prin somația expediată pârâtului la 15 noiembrie 2024, pe adresa de domiciliu a pârâtului, s-a propus lui Rusu Mihail soluționarea pe cale pașnică a tuturor problemelor ce apar, legate de creșterea și îngrijirea copiilor, fără adresarea în instanța de judecată, s-a solicitat ca printr-o declarație notarială să-și exprime acordul pentru deplasarea copiilor peste hotarele Republicii Moldova, împreună cu mama sa Rusu Aliona și declarația de stabilire a domiciliului copilului minor peste hotare. Pîrîtul Rusu Mihail nu a primit somația pe motiv că este plecat de la domiciliu (f.d.11, 12).

Articolul 24 (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene statuează că, în toate acțiunile referitoare la copii, indiferent dacă sunt realizate de autorități publice sau de instituții private, interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial.

Din textul art. 3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, rezultă că în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

În acest context, instanța consideră necesar de a menționa că principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui reprezintă o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

În sensul enunțat, interesul superior al copiilor Rusu Mihai, născut la *****, și Rusu Emilia, născută la 1*****, este de a fi împreună cu mama, cu care și a fost stabilit domiciliu lor prin hotărâre judecătorească (f.d. 14).

În corespundere cu art. 30, paragraful 1 din Tratatul între Republica Moldova și România cu privire la asistența juridică în materie civilă și penală din 06 iulie 1996, în vigoare la 22 martie 1998, raporturile juridice dintre părinți și copii se stabilesc conform legii părții contractante al cărei cetățean este copilul. În cazul în care copilul domiciliază pe teritoriul celeilalte părți contractante, poate fi aplicată legea acestei părți, dacă este mai favorabilă interesului copilului. Conform paragrafului 2 din același articol, se constată că pentru a hotărî asupra raporturilor juridice, prevederile art. 29, paragrafele 2 și 3 se aplică în modul corespunzător. Articolul 29, paragraful 2 al Tratatului menționat mai sus, prevede că soluționarea cauzelor aparține autorităților competente ale părții contractante al cărei cetățean este copilul.

Astfel, instanța de judecată constată că copiii Rusu Mihai, născut la *****, și Rusu Emilia, născută la 1*****, sunt cetățeni ai Republicii Moldova, fapt confirmat prin copiile certificatelor lor de naștere (f.d. 16, 17).

În speță, problema de drept menționată mai sus prevede două principii care la prima vedere nu se pot concilia: dreptul părintelui de a se vedea și comunica cu copilul său și

dreptul copilului la libera circulație, manifestată prin posibilitatea domicilierii sale în altă țară cu unul din părinte și primirea educației necesare. Astfel, dreptul părintelui de a-și vedea copilul este reglementat de art. 58 alin. (1) Codul familiei, care stipulează că părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Totodată, drepturile stipulate de art. 51 alin. (3) Codul familiei, menționează că copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gîndirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei. Cu toate acestea, la deciderea asupra priorității aplicării principiilor concurente, urmează a fi aplicat acela care corespunde interesului superior al copilului. Or, art. 3, alin. (1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate. Interesul superior al copilului dictează, pe de o parte, că legăturile copilului cu familia acestuia trebuie menținute, cu excepția cazurilor în care familia sa dovedit a fi deosebit de necorespunzătoare. Pe de altă parte, este evident, că în interesul copilului să se asigure dezvoltarea sa într-un mediu sănătos, în temeiul articolului 8 din Convenție Europeană a Drepturile Omului, și de a lua astfel de măsuri care ar contribui la o dezvoltare mai bună a copilului.

Așadar, pentru a fi stabilite raporturile dintre părinți și copil, urmează a fi efectuată o examinare aprofundată a întregii situații familiale și o serie întreagă de factori, în special factori de natură factuală, emoțională, psihologică și materială, cu o preocupare constantă pentru a determina care ar fi cea mai bună soluție pentru copil.

Pornind de la criteriile de mai sus, instanța constă că după desfacerea căsătoriei dintre Rusu Aliona și Rusu Mihail, domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu mama prin hotărâre judecătorească, pârâtul fiind de acord cu soluția adoptată.

Ulterior, Rusu Aliona s-a stabilit cu domiciliul în mun. Ferrara, Italia (f.d. 97, 98) și este angajată barman la „Horecafe” SRL (f.d. 95, 96, 99 – 107), are intenția de a stabili și domiciliul copiilor minori cu ea, însă, pentru stabilirea domiciliului copiilor peste hotare și perfectarea actelor de identitate românești, este nevoie de acordul tatălui, perfectat notarial. În acest context, instanța de judecată menționează că într-adevăr, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, în cazul în care minorul pleacă să domicilieze în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează notarial, iar în cazul altor reprezentanţi legali - consimţământul acestora, exprimat prin decizie a autorităţii tutelare.

Totuși, pârâtul nu manifestă interes de a participa la întreținerea copiilor, neachitând măcar pensia de întreținere stabilită de instanță (f.d.14), acesta nu a cerut stabilirea domiciliului copiilor cu el, cât timp mama lor era plecată peste hotarele țării, iar lipsa tatălui din viața copiilor prezintă refuzul lui de a permite stabilirea domiciliului copiilor în altă țară, ca o împotrivire nemotivată asupra posibilității copilului de a se instala într-o

altă tară, alături de mama sa, împreună cu care urmează să domicilieze copiii conform hotărârii judecătorești din 08 iulie 2014 (f.d.14), cu care pârâtul a fost de acord.

În orice caz, instanța notează că reclalanta este domiciliată în Italia, este angajată în aceeași țară, are surse de venit suficiente pentru întreținerea copiilor, ceea ce favorizează asupra drepturilor părintelui, deoarece interesul superior al copilului, reiese anume din aceste detalii. Or, copiii nu trebuie sa mai fie consideraţi proprietatea părinților ci trebuie să fie recunoscuți ca indivizi având propriile drepturi și nevoi. De fapt, un părinte nu poate avea dreptul, în temeiul articolului 8 al Convenției, de a lua măsuri care ar putea dăuna sănătății și dezvoltării copilului (a se vedea Elsholz vs Germania, 13 iulie 2000, parag. 50 și T.P. și K.M. vs Regatul Unit, 10 mai 2001, parag. 71). Prin urmare, în speță, fiind divorțați, părinții trebuie să creeze copilului lor cele mai bune condiții pentru un trai decent și dezvoltare intelectuală, chiar dacă faptul dat conduce la despărțirea cu unul dintre părinți. Din aceste considerente, instanța de judecată opinează că solicitările reclamantei sunt întemeiate și pasibile de a fi admise, cu permiterea stabilirii domiciliului copilului minori peste hotarele Republicii Moldova și perfectarea actelor de identitate românești, fără acordul tatălui. Suplimentar, instanța de judecată menționează că, potrivit art. 9 alin. (1) al Legii nr. 370 din 30 noiembrie 2023 privind drepturile copilului, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

La fel, Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în art. 9 alin. (3), stipulează că Statele părți vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinţi ai săi sau de unul din ei, de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului. În acest context, instanța de judecată relevă că dreptul tatălui de a comunica și interacționa cu copiii săi nu va fi restricționat, acesta având posibilitatea de a-și vedea copii de ori câte ori va considera necesar.

Așadar, instanța consideră prioritar dreptul copiilor la libera circulație, manifestată prin posibilitatea domicilierii lor în altă țară cu unul din părinte și primirea educației necesare și perfectarea actelor de identitate românești.

Referitor la modificarea cuantumului pensiei de întreținere.

Ce ține de modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor, instanța de judecată a stabilit că prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 08 iulie 2014, a fost încasată de la Rusu Mihail în beneficiul reclamantei Rusu Aliona pensie pentru întreținerea copiilor minori Rusu Mihail și Rusu Emilia, în sumă fixă de câte 1000 lei lunar pentru fiecare copil (f.d.14).

Conform art. 60 Codul familiei, părinții sunt obligați să-și educe și să-și întrețină copii minori, poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor și au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane.

Astfel, soluționând problema modificării cuantumului pensiei alimentare, instanța de judecată are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale

reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat în mod legal, și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

Instanța reține că, conform prevederilor art.74 alin.(1) Codul familiei și art.8 alin.(2) din Legea privind drepturile copilului nr.370/30.11.2023, răspunderea pentru creșterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea, educarea și întreținerea copilului.

Conform art.75 alin.(1) Codul familiei pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulți copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micșorat sau majorat de instanța judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinților, de alte circumstanțe importante.

Prin prisma art.76 Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu şi/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei bănești fixe încasate se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părților, de alte circumstanțe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Reieșind din prevederile art. 110 Codul familiei, în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți s-a schimbat, instanța judecătorească, luând în considerare și alte circumstanțe importante ale părților, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreținere sau să-l scutească pe debitorul întreținerii de plata acesteia.

Totodată, instanța consideră oportun de a face referire şi la Declarația drepturilor copilului din 1959 care statuează: „Copilul se va bucura de o protecție specială şi i se vor oferi facilități prin lege şi prin alte mijloace menite să-i asigure o dezvoltare fizică, mentală, spirituală şi socială normale, în condițiile libertății și demnității. În adoptarea legilor necesare realizării acestui scop se va avea în vedere interesul superior al copilului”.

Reieșind din prevederile art. 18 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Prin prisma art.27 alin.(2) al aceleiași Convenții, părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita

posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Astfel, instanța conchide că întreținerea oferită de părinte trebuie să corespundă integral necesităților respective și să asigure dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului la un nivel corespunzător şi suficient pentru a nu leza interesele copilului.

Din anul 2014 pârâtul este obligat să achite pensia de întreținere a copiilor minori Rusu Mihail, născut la *****, și Rusu Emilia, născută la 1*****, în mărime de câte 1000 lei lunar pentru fiecare copil, iar întreținerea copiilor trebuie să fie în așa măsură, încât să le asigure dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială la un nivel respectiv, pentru a nu leza interesele copilului minor, care crește, respectiv, cresc și necesitățile materiale pentru întreținerea acestuia. Totodată, în perioada de mai bine de zece ani au crescut prețurile, a crescut nivelul inflației.

Potrivit datelor de pe portalul Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani, domiciliat în orașe mari, a fost estimat la 3 470,40 lei pentru anului 2024, ce reflectă o anumită creștere a costului vieții și necesitatea ajustării cuantumului pensiei de întreținere pentru a asigura un nivel de trai adecvat copiilor minori.

Având în vedere că minimul de existență pentru un copil la data depunerii acțiunii a crescut în comparație cu anul 2014, când prin hotărârea judecătorească s-a stabilit cuantumul pensiei de întreținere în sumă de cîte 1000 lei lunar, de asemenea, având în vedere că copiii au crescut și merg la școală, ceea ce implică cheltuieli crescute pentru educație, rechizite, îmbrăcăminte, alimentație și alte necesități specifice acestei etape de vârstă, instanța de judecată consideră rezonabil și rațional de a admite parțial cererea reclamantei și de a încasa de la Rusu Mihail în beneficiul reclamantei pensia pentru întreținerea copilului minor în mărime de câte 2400 (două mii patru sute) lei lunar pentru fiecare copil.

La cuantificarea pensiei instanța i-a în considerație principiul potrivit căruia fiecare părinte are obligațiune egală de a participa la întreținerea copilului său minor. Or, în sensul art. 58 Codul familiei, ambilor părinți, în egală măsură, îi revine obligația de a întreține copiii săi minori, indiferent de faptul, dacă copiii locuiesc împreună cu părinții sau separat. De altfel, este de menționat și faptul, că principiul primatului intereselor copilului, precum și caracterul său central în raport cu orice decizie privitoare la copil, a fost expres consacrat în art. 9 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, aprobată la New York din 20 noiembrie 1989. În acest sens, Convenția include concepția supraviețuirii și dezvoltării lui sănătoase fizice, intelectuale, morale și spirituale, într-un regim alimentar echilibrat.

Instanța de judecată ține să menționeze că părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică, cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență.

La fel, instanța de judecată menționează că, obiectul obligației de întreținere îl formează mijloacele necesare traiului, adică alimente, locuință, îmbrăcăminte, medicamente, nevoi spirituale, dar şi mijloace necesare pentru creșterea, educarea, și pregătirea profesională a copiilor. Întreținerea se acordă nu numai din câștigul din munca în sensul comun, dar şi

din alte mijloace ale debitorului obligației de întreținere, tocmai în virtutea principiului potrivit căruia întreținerea se datorează în dependență de nevoile celui care o cere, dar şi cu mijloacele celui care urmează a o plăti.

Prin urmare, părinții vor fi obligați la asigurarea unui nivel de trai suficient copilului lor minor, pornind de la interesul primordial al copilului, iar acest cuantum nu ar crea dificultăți la încasarea pensiei de întreținere şi este în interesul major al copilului, fiind în drept să fie asigurat din punct de vedere material în deplină măsură şi fără nicio restricție sau condiționare.

Astfel, având în vedere că obligația de întreținere a copilului cade pe responsabilitatea ambelor părinți, la fel, având în vedere că suma pensiei de întreținere a copilului minor trebuie să fie una reală şi necesară, totodată, aceasta nu poate fi în detrimentul celuilalt părinte, instanța de judecată conchide de a încasa de la pârâtul Rusu Mihail în beneficiul reclamantei Rusu Aliona pensia pentru întreținerea copilului minor Rusu Mihail și Rusu Emilia în mărime de câte 2 400 lei lunar pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului de către copii.

Conform art. 98 alin.(2) Codul familiei, pensia de întreținere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească.

Conform art. 99 alin.(1) Codul familiei, instanța judecătorească este în drept să hotărască încasarea pensiei de întreținere de la data depunerii cererii.

Cu referire la prevederile art.98 alin.(2) și art.99 alin.(1) Codul familiei, deoarece cererea de chemare în judecată privind modificare cuantumului pensiei de întreținere a fost depusă în instanță la 24 februarie 2025, instanța de judecată conchide că pensia de întreținere modificată urmează a fi încasată de la data respectivă.

Referitor la cheltuielile de judecată.

În condițiile art. 98 alin.(1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 87 alin.(1) lit. c) Cod de procedură civilă, în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an.

Prin urmare, pornind de la suma totală a obligațiilor de plată a pensiei de întreținere pe un an, taxa de stat ce urmează a fi achitată de pârât constituie suma de 2277 (două mii două sute șaptezeci și șapte),97 lei, calculată conform Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023.

Întrucât în acțiunile privind încasarea pensiei de întreținere reclamanta e scutită de la plata taxei de stat prin efectul legii, iar pârâtul, în speță, nu este scutit de la plata cheltuielilor de judecată, acesta urmează să achite în bugetul de stat taxa de stat pe care ar fi achitat-o reclamanta la data înaintării acțiunii, ce constituie 2277 (două mii două sute șaptezeci și șapte),97 lei.

În conformitate cu prevederile art. 3 al Legii nr. 269 din 09.11.1994, privind ieșirea și intrarea în Republica Moldova, art. art.74, 75, 75, 110 Codul familiei, 82, 98, 236 – 241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Dorin Podlisnic în interesele reclamantei Rusu Aliona împotriva pârâtului Rusu Mihail privind permiterea perfectării actelor de identitate românești pentru copiii minori fără acordul tatălui, încuviințarea domicilierii copiilor minori cu mama peste hotarele Republicii Moldova, fără acordul tatălui.

Se acordă mamei Rusu Aliona, născută la *****, număr de identificare *****, dreptul să perfecteze actele românești pe numele copiilor minori Rusu Mihail, născut la *****, număr de identificare *****, și Rusu Emilia, născută la 1*****, număr de identificare *****, în lipsa acordului tatălui Rusu Mihail, născut la *****, număr de identificare *****.

Se acordă copiilor minori Rusu Mihail, născut la *****, număr de identificare ***** și Rusu Emilia, născută la 1*****, număr de identificare *****, dreptul să domicilieze cu mama Rusu Aliona, născută la *****, număr de identificare *****, peste hotarele Republicii Moldova, în lipsa acordului tatălui Rusu Mihail, născut la *****, număr de identificare *****.

Se admite parțial cerința reclamantei Rusu Aliona împotriva pârâtului Rusu Mihail privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copii, stabilită prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 08 iulie 2014, de la suma fixă de 1000 lei lunar, la suma fixă de câte 4000 lei lunar pentru fiecare copil.

Se încasează de la Rusu Mihai, născut la *****, număr de identificare *****, cu domiciliul înregistrat în r-nul Orhei, satul *****, în beneficiul reclamantei Rusu Aliona, născută la *****, număr de identificare *****, cu domiciliul înregistrat r-nul Orhei, satul *****, pensia pentru întreținerea copiilor minori Rusu Mihai, născut la *****, număr de identificare ***** și Rusu Emilia, născută la 1*****, număr de identificare *****, în cuantum fix de câte 2400 (două mii patru sute) lei lunar pentru fiecare copil, începând cu 24 februarie 2025 până la împlinirea vârstei majoratului de către copii.

Se respinge ca neîntemeiat cuantumul pensiei de întreținere excedent sumei încasate.

Se încasează de la Rusu Mihai, născut la *****, număr de identificare *****, cu domiciliul înregistrat în r-nul Orhei, satul *****, taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 2277 (două mii două sute șaptezeci și șapte),97 lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Veronica Cupcea

Copia corespunde originalului Veronica Cupcea